

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XXIII. Item de amore, qualiter homo cor suum deo offerat.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

CAPUT XXIII.

ITEM DE AMORE, QUALITER HOMO COR SUUM DEO OFFERAT.

Anima
Mechtildis
animæ
Domini
glutino
amoris
adhæret.

IN die sancto, dum Missa *Spiritus Domini* imponeretur, audivit vocem sibi dicentem : « Audi, o anima mea, et exulta, quia si Spiritus Domini totum orbem replevit, tu exclusa non eris. » Tunc illa intra se cogitare cœpit : Hæc verba Dei non sunt, sed forte animæ tuæ seipsam consolantis. Ad hæc Dominus respondit : « Mea sunt hæc verba, quia anima tua mea est, et anima mea tua est. Sicut enim de Jonatha et David legitur, quod animæ eorum fuerunt glutinata, ita et multo fortius anima tua meæ animæ glutino amoris adhæret, sicut hodie tibi demonstrabo. » His dictis, datæ sunt animæ duæ alæ candidæ quibus ad alta volitabat, et usque ad magnum splendorem perveniens ibidem requievit. Angelus autem Domini accedens ad eam, reverenter salutabat dicens : « O nobilis virgo, præpara te, quia Sponsus tuus jam venturus est. » At illa dixit : « Nescio quo me ordine præparem; sed si digne parata inveniri debeo, oportet ut ipse animæ meæ dilectus sibi me præparet. » Statim ipse Rex gloriæ formam et decorem indutus sponsi adveniens, veste candida eam induit dicens : « Accipe vestem innocentiae meæ, quam tibi do in meritum æternale. » Deinde rosei coloris veste eam exornans ait : « Hanc vestem diversis passionibus meis tuisque doloribus tibi præparavi. » Amor etiam stabat coram Domino in specie virginis pulcherrimæ, quam Dominus amanter intuens ait : « Tu es quod ego sum. » Cogitanti vero animæ quod amictum non haberet, amor expandit pallium suum, et Deum animamque simul contextit,

ita ut anima ipso amore amicta videretur. Pallium vero amoris desubtus varium erat, et tantæ amplitudinis ut multitudinem hominum contegere sufficeret. Et ait: « Quot crines sunt in pallio meo, tot consolationes ad me venientibus dono. » Anima vero tota in dilectum eliquabatur, ita ut quasi unus spiritus cum eo facta sibimet videretur. Tunc ait illi Dominus: « Modo quodcumque vis jube. » Et illa: « Domine mi, verbum jussionis non convenit mihi; tamen si aliquid potestatis haberem, omnem creaturam excitare vellem ut te tota virtute, pulchritudine et scientia sua laudaret. »

Ad Offertorium autem dum cantaretur: *Tibi offerent reges munera*, dixit ad Dominum: « Quid modo, o præcordialis dilecte, tibi offeram cum nihil omnino quod deceat te habeam? Laici communicant tibi terrenam substantiam suam; religiosi seipsos et devotionem suam tibi offerunt. » Cui Dominus respondit: « Cor tuum mihi quinque modis offeras, et acceptissimum munus obtulisti. Primo, illud mihi offeras velut arrham sponsalem cum omni cordis tui fidelitate, orans ut per amorem Cordis mei emundetur quidquid in te per infidelitatem vitiasti. Secundo, sicut monile cum omni delectatione cordis tui, quod si omne delectamentum habere posses, propter me abdicares. Tertio, velut coronam cum omni honore quem in hoc sæculo et etiam in futuro obtinere posses, ut ego solus gloria tua sim et corona. Quarto, quasi phialam auream unde meiipsius dulcedinem bibam. Quinto, sicut vasculum optimi electuarii unde meipsum comedam. »

Quinque
modis anima
Domino cor
suum offert.

Ad Tertiam vero, dum *Veni Creator Spiritus* imponeretur, vidit Spiritum Sanctum in specie aquilæ per chorum volantem, de cujus corde tot radii quot personæ aderant procedebant; et ad unumquemque radium mille Angeli ministrabant. Columba etiam nivea, dum Conventus ad communionem accederet, cujuslibet personæ cor rostro suo tetigit,

Columba
rostro suo
ignem
amoris in
corde
communi-
cantibus
accendit.

et in eo flammam ignis accendit. In quorundam vero cordibus, ignis extinguebatur; in quorundam autem convalescens in ignem magnum augebatur.

[¹ Alia etiam vice hoc eodem die apparuit ei Dominus Jesus, aureo amictus pallio, scilicet ipso amore, ad singulas in choro personas benigne accedens, et de Corde suo mellifluis Spiritum Sanctum in similitudine suavissimi et lenissimi venti unicuique immittebat.]

CAPUT XXIV.

DE FONTE VIVO QUI DEUS EST, ET DE GAUDIO ANIMÆ.

IN festo semper venerandæ Trinitatis, in oratione posita desiderabat quatenus omnes Sancti, omnisque creatura ipsam reverendissimam et omni laude dignissimam Trinitatem, pro omnibus sibi impensis bonis benediceret et laudaret. Subito autem spiritus ejus rapitur, et usque ad thronum gloriæ deducitur. Viditque ipsam beatissimam Trinitatem, in similitudine fontis vivi ex seipso sine initio existentis, et in se omnia continentis, qui mira amœnitate effluens, et tamen in se indeficiens, permanens irrigabat et fructificare faciebat universa. Anima autem tota liquefacta amore, in ipsam divinitatem influebat; ipsa vero ineffabili deliciositate in animam reinfluebat. In hac unione inter alia hæc verba sibi audivit dicta: « Ecce cum omnipotentia mea omnipotens effecta es; et si omnia vis quæ ego

Trinitas
ut fons vivus
influit in
animam.

1. Quæ uncis includuntur in Lipsiensi codice desunt et in editione Lips. anni 1503, sed leguntur in Guelferb. et San-Gallensi; unde videtur Lipsiensis editio e codice in eadem urbe servato translata.